

Grieg tónleikar
í
Listasafni Sigurjóns Ólafssonar

Þriðjudaginn 15. júní 1993 kl 20:30

Kaffistofa safnsins verður opin að tónleikunum loknum

Signý Sæmundsdóttir stundaði nám við Tónlistarskólann í Reykjavík og Söngskólann í Reykjavík og síðan framhaldsnám við Tónlistarháskólann í Vínarborg. Þaðan lauk hún einsöngvaraprófi árið 1988. Signý hefur tekið þátt í óperuflutningi og tónleikahaldi héraðs og erlendis. Síðastliðinn vetur fór Signý með hlutverk Sardasfurstynjunnar í uppfærslu Íslensku Óperunnar á samnefndri óperu. Signý starfar sem söngvari í Reykjavík.

Hlíf Sigurjónsdóttir lauk einleikaraprófi frá Tónlistarskólanum í Reykjavík þar sem hún var nemandi Björns Ólafssonar. Framhaldsnám stundaði hún við háskólana í Indiana í Bandaríkjunum og í Toronto í Kanada. Að því loknu bauðst henni að dveljast sem styrkþegi í tvö ár við Listaskólann í Banff í Alberta fylki í Kanada. Hlíf hefur starfað sem fiðluleikari í Þýskalandi, Sviss og hér heima. Hún hefur kennt við Tónlistarskóla Ísafjarðar og við Tónskóla Sigursveins D. Kristinssonar.

Þóra Fríða Sæmundsdóttir lauk námi frá Tónlistarskólanum í Reykjavík árið 1978 og stundaði framhaldsnám við Tónlistarháskólana í Freiburg og Stuttgart. Frá árinu 1984 hefur hún starfað sem píanóleikari og kennari í Reykjavík og tekið þátt í ýmiss konar tónlistarflutningi.

Kristinn Örn Kristinsson hóf 7 ára gamall píanónám við Tónlistarskólann á Akureyri og lauk þaðan lokaprófi 1977. Eftir einn vetur í Tónlistarskólanum í Reykjavík hjá Margréti Eiríksdóttur hélt Kristinn til Bandaríkjanna þar sem hann lauk B.M. prófi við Southern Illinois University í Edwardsville undir handleiðslu Ruth Sclenzynska. Að því loknu stundaði hann framhaldsnám í tvö ár hjá Joseph Kalichstein við St. Louis Conservatory of Music. Árið 1982 hóf Kristinn kennslu við Tónlistarskólann á Akureyri og gegndi þar einnig starfi yfirkennara hin síðari ár. Kristinn starfar nú sem píanóleikari í Reykjavík og kennari við Tónlistarskóla Íslenska Suzukisambandsins.

Efnisskrá

Signý Sæmundsdóttir sópran
Þóra Fríða Sæmundsdóttir píanó

Våren	
Lauf der Welt	(Uhland)
Prinsessen	(Bj. Björnsson)
Fra Monte Pincio	(Bj. Björnsson)

Hlíf Sigurjónsdóttir fiðla
Kristinn Örn Kristinsson píanó

Sónata í c moll ópus 45 fyrir fiðlu og píanó
Allegro moderato ed appassionato
Allegretto espressivo alla Romanza
Allegro animato

Signý Sæmundsdóttir sópran
Þóra Fríða Sæmundsdóttir píanó

En Svane	(Henrik Ibsen)
Modersorg	(Chr. Richardt)
Zur Rosenzeit	(Goethe)
En Drøm	(Bodenstedt)

Våren

Enno ein Gong fekk eg Vetren å sjå
for Våren at röma;
Heggen med Tre som der Blomar var på,
eg atter såg blöma.
Enno ein Gong fekk eg Isen å sjå
frå Landet å fljota,
Snjoen å bråna og Fossen i Å
å fyssa og brjota.
Graset det gröne eg enno en Gong
fekk skoda með Blomar;
enno eg höyrde at Vårfluglen song
mot Sol og mot Sumar.

Smågiddren enddå meg unntes at sjå
på Vårbakken dansa,
Fivreld at flökxa og fjuka ifrå
der Blomar seg kransa.
Alt dette Vårliv eg atter fekk sjå,
som siden eg miste.
Men eg er tungsam og spyrgja meg må:
tru det er det siste?
Låt det so vera: Eg myket af Vænt
i Livet fekk njota,
meire eg fekk, enn eg havde fortent
og Alting må trjota.

Aasmund Olavsson Vinje

Lauf der Welt

An jedem Abend geh'ich aus,
Hinauf den Wiesensteg.
Sie schaut aus ihrem Gartenhaus,
Es stehet hart am Weg.
Wir haben uns noch nie bestellt,
Es ist nur so der Lauf der Welt.

Ich weiß nicht, wie es so geschah,
Seit lange küß'ich sie,
Ich bitte nicht, sie sagt nicht: ja!
Doch sagt sie: nein! auch nie.
Wenn Lippe gern auf Lippe ruht,
Wir hindern's nicht, uns dünkt es gut.

Das Lüftchen mit der Rose spielt,
Es fragt nicht: hast mich lieb?
Das Röschen sich am Taue kühlte,
Es sagt nicht lange: gib!
Ich liebe sie, sie liebet mich,
Doch keines sagt: ich liebe dich!

Ludwig Uhland

Prinsessen

Prinsessen sad höjt i sit Jomfrubur.
Smaagutten gik nede og blæste paa Lur.
„Hvi blæser du altid, ti stille, du Smaa,
det hæfter min Tanke, som vide vil gaa
nu naar Sol gaar ned,
nu naar Sol gaar ned.“

Prinsessen sad höjt i sit Jomfrubur.
Smaagutten lod være at blæse paa Lur.
„Hvi tier du stille, blæs mere, du Smaa,
det løfter min Tanke som vide vil gaa,
nu naar Sol gaar ned,
nu naar Sol gaar ned.“

Prinsessen sad höjt i sit Jomfrubur,
Smaagutten tog atter og blæste paa Lur.
Da græd hun i Aftnen og sukkede ut:
„O sig mig, hvad er deg mig fejler, min Gud!“
Nu gik Solen ned,
nu gik Solen ned.

Björnsterne Björnson

Fra Monte Pincio

Aftnen kommer, Solen står rød,
farvende Stråler i Rummet henskyllende
Lyslængslens Glands i uendelig Fylde;
Fjeldet forklares som Åsyn i Død.
Kuplerne gløde, men længere borte
Tågen langs Markernes blålige Sorte
vugger opover som Glæmselen før,
over hin Dal dækker tusind Års Slør.
Aftnen, hvor rød og varm,
blusser af Folkelarm,
glødende Hornmusik,
Blomster og brune Blik.
Tankerne stræber i Farver og Toner
trofast mod det, som forsoner.

Stille det bliver, end dunklere Blå
Himmelen våger og venter opunder
Fortid som blunder og Fremtid som stunder,
usikre Blus i det rugende Grå.
Men det vil samle sig; Roma fremstige
lystændt en Nat for Italiens Rige,
Klokkerne kime, Kanonerne slå,
Minderne flamme på Fremtidens Blå.
Yndig om Håb og Tro,
op mod Nygifte To,
jubler en Sanger til
Cithar og Fløjtespil.
Stærkere Længsler få barnesød Hvile,
mindre tør vågne og smile.

Björnsterne Björnson

En svane

Min hvide svane
du stumme, du stille,
hverken slag eller trille
lod sangrøst ane.

Angst beskyttende
alfen, som sover,
altid lyttende
gled du henover

Men sidste mødet,
da eder og øjne
var lønlige løgne,
ja da, da lød det!

i toners føden
du slutted din bane.
Du sang i døden;
du var dog en svane!

Henrik Ibsen

Modersorg

Saa du ham min lille Dreng
med den lyse krøllede Lok?
Saa jeg paa ham længe,
jeg saa dog aldrig nok!
Ak saa tom, saa tom, saa tom
staar nu hans lille Vugge
mens mit stakkels Bryst er fuldt
af Sorg og dybe Sukke.

Milde Jesus, du var haard,
da du tog ham bag Stjerneerne smaa!
Trængte du til Engle?
ak Jorden har saa faa!

Gav du ham et Vingepar
og Himlens lyse Glæde,
hjælp da mig, som Ingen har,
o hjælp mig til at græde!

Chr. Richardt

Zur Rosenzeit

Ihr verblühet, süße Rosen,
Meine Liebe trug euch nicht;
Blühet, ach! dem Hoffnungslosen,
Dem der Gram die Seele bricht!

Jener Tage denk'ich trauernd,
Als ich, Engel, an dir hing,
Auf das erste Knöspchen lauernd
Früh zu meinem Garten ging;

Alle Blüten, alle Früchte
Noch zu deinen Füßen trug
Und vor deinem Angesichte
Hoffnung in dem Herzen schlug.

Ihr verblühet, süße Rosen,
Meine Liebe trug euch nicht;
Blühet, ach! dem Hoffnungslosen,
Dem der Gram die Seele bricht!

Johann Wolfgang von Goethe

En Drøm

Jeg saa en Gang i Drømmesyn
en dejlig Møsa fin og skær;
vi sad i Skovens lyse Bryn
imellem Vaarens unge Trær.

Og Knoppen brast og Elven sprang,
den fjærne Landsbys Larm og Lyd
indtil os i vor Løvsal klang,
hvor vi sad gemt i salig Fryd.

Men meget mer end Drømmesyn
blev Livet selv en dejlig Dag.
Det var i Skovens lyse Bryn
og under Vaarens lette Tag.

Og Elven sprang, og Knoppen brast
og alt var fjærnt, kun du var nær;
Og ved min Barm jeg holdt dig fast
nu slipper jeg dig aldrig mer!

aldrig mer!
aldrig mer!

O Mødestund i Skovens Bryn,
med Vaarens lyse, lette Tag!
Der blev min Dag et Drømmesyn,
der blev min Drøm en dejlig Dag!

Bodenstedt